

troer, at de Fleſte ere entge med mig deri, at det var uøffeligſt at ſaae en ny Lov om diſſe Borgervæbninger, hvorved denne Ret kunde falde bort. Der har jo fundet en Afſtemning ſted i indeværende Sefſion, ſom gif overmaade stærkt i denne Retning, ſaa stærkt, at jeg ikke engang kunde følge med, naaget jeg var enig i, at det Forhold, der endnu er tilbage i Kjøbenhavn og Helfingør med Hensyn til Udførelſen af Værnepligten, bør opføre jo før jo hellere. Derved er man altsaa ikke i Modſigelse med ſig ſelv. Med Hensyn til Militairarbejderne er Sagen den, at man ikke undtager Militairarbejderne for Militairarbejdernes Skyld; men denne Undtagelse har ſin Grund i, at de ikke ere tjenſtebygtige, fordi de have en Legemsängel og man med denne Mängel ikke kan bruge dem. Det er Hensynet til Statens Lary, ſom gjør, at man ſtiller dem paa en ſærlig Maade, men ikke af Hensyn til Militairarbejderne ſelv. Hvis en Præſt har en ſaadan Legemsfeil, vil han komme i ſamme Claſſe ſom Militairarbejderne, og der vil ikke fordres anden Tjenſte af ham end den, han kan udføre. Det er netop Militairarbejdernes ſærlige Stilling i Høeren, at de ikke kunne gjøre den Tjenſte, ſom udfordres af alle Andre, ſom medfører denne Undtagelse. Sammenligningen er altsaa her heller ikke paa nogen Maade berettiget. Jeg mener, at naar man i en Værnepligtslov har opſtillet en Regel, hvorefter ordinerede Mænd ogſaa kunne komme til at ſtaa i Rinken ſom Soldater, har det Mindre at ſige, om Regjeringen, og navnlig Kirke- og Underviſningsminiſteren, til en vis Tid adminiſtrativt ikke vil beſtiffe Nogen ſom Præſt, ſaa længe denne Tjenſte ikke er udført; thi det er jo klart — hvad jeg idetmindſte gaaer ud fra —, at, naar denne Lov er gaaet igjennem og har ſat de Geiſtlige paa en ſund og rigtig Fod ligeoverfor de øvrige Værnepligtige, vil en efterfølgende Cultusminiſter kunne frie ſig for dette katholſke Hensyn; denne Fordom, ſom nu gjør ſig gjældende overfor Præſterne, vil da mere og mere fjernes, og vi ville ſnart ſaae en Regjering, og navnlig en Cultusminiſter, ſom vil ſige: Denne Mand ſkal anſettes og ordineres, naaget han ikke har opfyldt ſin

Værnepligt. Det vil tværtimod ſtille den Geiſtlige meget bedre ligeoverfor Befolkningen, at han, efter at være ordineret, kan ſaae Veilighed til at komme med, og naar Loven først aabner Udsigt til, at dette kan ſkee, er jeg overbevist om, at det meget ſnart vil ſkee. Jeg mener derfor, at de, der betragte Sagen ſom jeg, maae ſtemme for de foreliggende Forſlag, forſaavidt de komme under Afſtemning. Forſtaes Nr. 1, ſtemmer jeg for Nr. 2, og forſtaes Nr. 2, ſtemmer jeg for Nr. 3, naturligviis først for den Deel, der først kommer under Afſtemning; er Forſlaget vedtaget med Hensyn til den første Deel, kommer den anden Deel jo ſlet ikke til Afſtemning. Altsaa, jeg ſtemmer for Forſlaget under Nr. 3, i det Haab, at den anden Deel ikke vil komme frem til Afſtemning; men jeg haaber naturligviis, at vi ikke ville komme ſaa langt ned i Rækken af Forſlag, navnlig efterat den høitærede Suſtitsminiſter har ſtillet en indtrængende Anmodning til Thinget om at ſtemme for Forſlaget under Nr. 1, ſaaſremt man ikke vil ſtemme mod alle de foreliggende Vædringsforſlag. Jeg haaber, ſom ſagt, at Forſlaget under Nr. 1 vil blive vedtaget, og at Thinget vil vedkjende ſig den Anſkuelse, ſom det ved tidligere Afſtemninger ſaa tidt og ofte har lagt for Dagen.

Formanden: Det ærede Medlem for Bornholms Amts 1ſte Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Falleſen: Jeg ſkal kun bemærke, at det ærede Medlem ikke refererede mine Ord rigtig; det, jeg ſagde, var fuldkommen correct, nemlig, at der i Fremtiden ikke kunde blive nogen geiſtlig Mand, ſom ikke forinden har udført 4 Aars Værnepligt. Jeg ſagde, at man ikke i Fremtiden kunde ſige til nogen Præſt, at han ikke har udført nogensomhelſt Værnepligt, idet han altid kan ſvare: Jo, jeg har udført 4 Aar af min Værnepligt.

Formanden: Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.